

Stk. 3. Den Kommune, hvori Hovedkontoret findes, eller hvor Bestyrelsen har sit Sæde, betragtes som Opholdskommune og faar forlods 10 pCt. af det paalignede Beløb. Dernæst faar de Kommuner, hvorfra Selskabet oppebærer Afgift af fast Ejendom, derunder Forpagtningsafgift eller Leje, af den fra disse Indtægtskilder stammende Nettoindtægt vedkommende Kommunes personlige Skatteprocent (jfr. § 17). Resten fordeles imellem samtlige berettigede Kommuner i det Forhold, hvori Nettoindtægten i øvrigt maa anses for at være faldet i dem, hvorved bliver at iagttage, at ved Forsikringsforetagender anses Nettoindtægten for at falde i de enkelte Kommuner i samme Forhold som Bruttoindtægten, at den fra Detailforretning stammende Nettoindtægt anses for at falde i de enkelte Kommuner i samme Forhold som de enkelte Detailudsalgs Omsætning, at ved andre Foretagender anses som Regel Nettoindtægten for at falde i de enkelte Kommuner i Forhold til Summen af de Lønninger, herunder ogsaa Tantiømer, Arbejds løn og Overskudsandele, som i det sidst forløbne Regnskabsaar er blevet udbetalt til de ved Virksomheden i hver af de paagældende Kommuner beskæftigede Personer, dog saaledes, at ingen Lønning beregnes med et større Beløb end 3 000 Kr., samt at, hvor ingen af disse Fordelingsregler maatte være anvendelig, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til at fastsætte, i hvilket Forhold Nettoindtægten skal anses for at være faldet i de enkelte Kommuner.

Stk. 4. Nettoindtægten af Jernbanedrift anses kun for at falde i de Kommuner, i hvilke der findes Station, Stoppested eller for sig bestaaende Driftsanlæg eller Værksted, og Nettoindtægten af Dampskibsdrift kun i de Kommuner, i hvilke der findes Ekspeditions kontor.

Stk. 5. Den i § 35, 1ste Stykke, omhandlede Angivelse indgives, hvor kun een Kommune er berettiget til Skatten, til denne Kommunes Bestyrelse. Skal Skatten deles mellem flere Kommuner, indsendes Angivelsen til Opholdskommunens Bestyrelse, der foretager Skattens Fordeling mellem Kommunerne. De Kommuner, der anser sig for berettigede til Andel i Skatten, skal aarlig, inden Udgangen af April Maaned, gøre Anmeldelse derom til Opholdskommunen.

Stk. 6. Finder en Kommunalbestyrelse (i København Magistraten), at den Kommune tilkommende Andel i Skatten maa antages at ville udgøre et saa ringe Beløb, at det ikke opvejer den med Anmeldelsen og eventuel Brevveksling om Skattens Fordeling forbundne Ulejlighed og Udgift, kan Kommunalbestyrelsen undlade at kræve Andel i Skatten.

Stk. 7. De skattepligtige Selskabers og Foreningers Bestyrelser skal under den i § 35, 1ste Stykke, ommeldte Tvang give Opholdskommunen de Oplysninger, som den maatte finde nødvendige for at kunne foretage Fordelingen.

Stk. 8. Uenighed mellem Kommunerne om, hvilken af dem der skal anses for Opholdskommune, eller om Fordelingen i øvrigt afgøres af Indenrigsministeren.

VI. Almindelige Bestemmelser.

§ 37.

Stk. 1. De ifølge Ligningen i Købstadskommunerne udskrevne Opholdskommune- og Erhvervsskatter (om Selskabsskatten se § 35, Stk. 4) indkræves halvaarsvis, fjerdingaarsvis eller i saa mange Terminer, som det bestemmes i den i § 7 omhandlede Vedtægt. Hvad der ikke er betalt inden Udgangen af den Maaned, hvori Betalingen efter Vedtægten skulde være erlagt, søges efter lovlig Omgang inddrevet ved Udpantning. I Tilfælde, hvor der er givet Henstand med Skattens Betaling, regnes Udpantningsfristens Begyndelse først fra det Tidspunkt, da Skatten efter den givne Henstand skulde være betalt.